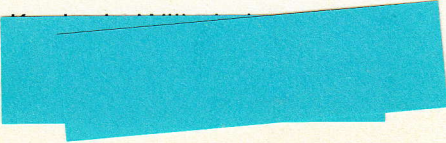

J. Dingler

Datum

21 december 2016

Ons nummer

201600313/3/A3

Uw kenmerk

1041106JH

Inlichtingen

Mw. M. Kruys-Smit
070-4264861

Onderwerp

Dingler/benw van Leidschendam-Voorburg
Paspootwet

Procedure

Verzet

Geachte heer/mevrouw,

In de bovenvermelde procedure is uitspraak gedaan. De procedure is daarmee beëindigd.
Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Aangezien dit bericht geautomatiseerd is aangemaakt, is dit niet ondertekend.

Hoogachtend,
de griffier

201600313/3/A3.

Datum uitspraak: 21 december 2016

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het verzet (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht
(hierna: de Awb)) van:

J. Dingler, wonend te Voorburg, gemeente Leidschendam-Voorburg,
opposant,

tegen de uitspraak van de Afdeling van 16 augustus 2016 in
zaak nr. 201600313/2/A3.

Procesverloop

Bij uitspraak van 16 augustus 2016, in zaak nr. 201600313/2/A3, heeft de Afdeling het hoger beroep van Dingler kennelijk gegrond verklaard. De uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft Dingler verzet gedaan.

De Afdeling heeft het verzet ter zitting behandeld op 30 november 2016, waar Dingler is verschenen.

Overwegingen

Inleiding

1. Dingler heeft op 22 november 2010 een aanvraag gedaan voor een Nederlandse identiteitskaart. De burgemeester van Leidschendam-Voorburg heeft de aanvraag buiten behandeling gesteld omdat Dingler heeft geweigerd zijn vingerafdrukken te verstrekken. De burgemeester heeft het daartegen gerichte bezwaar ongegrond verklaard. De rechtbank heeft het daartegen gerichte beroep niet-ontvankelijk verklaard omdat Dingler sinds 10 oktober 2012 over een nationaal paspoort beschikt en daarom geen belang meer heeft bij een oordeel over het buiten behandeling stellen van zijn aanvraag.

De uitspraak van 16 augustus 2016, waartegen Dingler verzet heeft gedaan

2. In de uitspraak van 16 augustus 2016 heeft de Afdeling overwogen dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het beroep van Dingler niet-ontvankelijk is omdat hij geen belang meer heeft bij een oordeel over de rechtmatigheid van het buiten behandeling laten van zijn aanvraag. De Afdeling heeft geoordeeld dat hij nog wel belang had bij een zodanig oordeel.

Verder heeft de Afdeling overwogen dat de aanvraag ten onrechte buiten behandeling is gesteld omdat Dingler heeft geweigerd zijn vingerafdrukken af te staan. Daarbij heeft zij verwezen naar haar uitspraak van 25 mei 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1413. In die uitspraak heeft de Afdeling geoordeeld dat de Paspoortwet ten tijde van de aanvraag van Dingler de verplichting bevatte tot opname van biometrische gegevens op de chip van de Nederlandse identiteitskaart maar dat deze inmenging in de persoonlijke levenssfeer in zoverre zij de vingerafdrukken betrof niet was gerechtvaardigd.

De Afdeling heeft het hoger beroep om deze reden kennelijk gegrond verklaard. De aangevallen uitspraak heeft zij vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, heeft de Afdeling het beroep tegen het besluit van 15 februari 2012 alsnog gegrond verklaard en het besluit van 22 augustus 2011 herroepen. De Afdeling heeft bepaald dat haar uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit.

Verder heeft de Afdeling bepaald dat de aanvraag van Dingler, indien hij nog niet in het bezit is van een Nederlandse identiteitskaart, alsnog in behandeling moet worden genomen met inachtneming van hetgeen in haar

uitspraak is overwogen. Indien Dingler inmiddels beschikt over een Nederlandse identiteitskaart behoeft geen nieuw besluit op de aanvraag te worden genomen.

Het beoordelingskader in verzet

3. Verzet, als bedoeld in artikel 8:55 van de Awb, betreft uitsluitend de vraag of de Afdeling ten onrechte tot vereenvoudigde behandeling, dat wil zeggen zonder Dingler te horen, is overgegaan wegens - in dit geval - de kennelijke gegrondheid van het hoger beroep. 'Kennelijk' in artikel 8:54 van de Awb betekent dat over de uitkomst van de procedure in redelijkheid geen twijfel mogelijk is.

Gronden van verzet

4. Dingler acht het vereenvoudigd afdoen van zijn zaak in strijd met artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Hij betoogt dat de Afdeling zich ten onrechte niet heeft uitgelaten over de risico's van de op afstand uitleesbare RFID-chips in een identiteitskaart.

De bespreking van het verzet

5. Ingevolge artikel 8:54, eerste lid, van de Awb, kan de bestuursrechter, totdat partijen zijn uitgenodigd om op een zitting van de bestuursrechter te verschijnen, het onderzoek sluiten, indien voortzetting van het onderzoek niet nodig is, omdat:

- a. de bestuursrechter kennelijk onbevoegd is,
- b. het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is,
- c. het beroep kennelijk ongegrond is, of
- d. het beroep kennelijk gegrond is.

5.1. Op grond van artikel 6, eerste lid, van het EVRM heeft een ieder, bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen, recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 28 maart 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BW0146), bevat artikel 6 van het EVRM minimumnormen voor een eerlijke procesvoering, maar zijn deze normen niet absoluut. De nationale wetgever mag met het oog op een goede procesorde of ter bescherming van het publieke belang of van de belangen van derden, bepaalde procedurevoorschriften en beperkingen stellen, mits het eerlijke karakter van de procesvoering daarmee niet in zijn essentie wordt aangetast.

Artikel 8:54, eerste lid, van de Awb houdt een beperking in van het recht te worden gehoord. Artikel 8:55 van de Awb biedt de mogelijkheid van verzet tegen een uitspraak die met toepassing van artikel 8:54 is gedaan, waarbij de indiener van het verzetschrift kan vragen in de gelegenheid te worden gesteld te worden gehoord. De beperking is op deze wijze met zodanige waarborgen omkleed dat het recht op een eerlijke procesvoering daardoor niet in zijn essentie wordt aangetast.

Het betoog faalt.

6. Ingevolge artikel 4:5, eerste lid, van de Awb kan het bestuursorgaan besluiten de aanvraag niet te behandelen, indien:

- a. de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag, of
- b. (...)
- c. de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad de aanvraag binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn aan te vullen.

6.1. De aanvraag is, met toepassing van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb buiten behandeling gelaten. De reden was dat Dingler, ook nadat hij in de gelegenheid was gesteld zijn aanvraag aan te vullen door zijn vingerafdrukken alsnog te verstrekken, daartoe niet is overgegaan.

6.2. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Awb heeft een beroep bij de bestuursrechter betrekking op een besluit. In het licht daarvan kan in het geding, wat betreft het object van het beroep en de beoordeling in rechte, niet getreden worden buiten de reikwijdte en de strekking die het besluit heeft, of gelet op de onderliggende – in rechte niet meer te beperken, uit te breiden of te wijzigen – aanvraag en de daarop toepasselijke wettelijke bepalingen had behoren te hebben.

6.3. De reden van het buiten behandeling stellen van de aanvraag was de weigering van Dingler zijn vingerafdrukken te verstrekken. Ook in zijn bezwaarschrift en de ter zitting bij de Afdeling genoemde brieven van 7 juli 2011 en 15 juli 2011 heeft Dingler als reden voor het indienen van de onvolledige aanvraag louter genoemd het niet willen verstrekken van zijn vingerafdrukken. Daarom is de buitenbehandelingstelling in het besluit op bezwaar gehandhaafd.

6.4. Gelet op hetgeen onder 6.3 is overwogen heeft de Afdeling in de uitspraak van 16 augustus 2016 terecht als uitgangspunt genomen dat het geschil betrekking heeft op de opname van biometrische gegevens op de chip van de Nederlandse identiteitskaart in zoverre zij de vingerafdrukken betref. Andere biometrische gegevens vallen buiten de omvang van het geschil. Het betoog betreffende de risico's van de op afstand uitleesbare RFID-chips in een identiteitskaart voor zover die betrekking hebben op andere biometrische gegevens dan vingerafdrukken valt dus buiten de omvang van het geschil. Desgewenst kan Dingler deze grond aanvoeren in het kader van de behandeling van zijn aanvraag.

Het betoog faalt.

Conclusie

7. Hetgeen Dingler in verzet heeft aangevoerd biedt geen grond voor twijfel aan de juistheid van de uitkomst van de uitspraak van 16 augustus 2016 en leidt niet tot de conclusie dat de Afdeling hem

voorafgaand aan die uitspraak had moeten horen. De Afdeling heeft het hoger beroep terecht kennelijk gegrond verklaard, nu de aanvraag niet buiten behandeling gesteld had mogen worden omdat Dingler had geweigerd zijn vingerafdrukken af te staan. Het verzet is ongegrond.

8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart het verzet ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. J.C. Kranenburg, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.M.E.A. Neuwahl, griffier.

w.g. Kranenburg
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Neuwahl
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 21 december 2016

280.

Verzonden: 21 december 2016

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

J. Dingler, wonend te Voorburg, gemeente Leidschendam-Voorburg,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 8 december 2015 in zaak
nr. 12/2606 in het geding tussen:

Dingler

en

het college van burgemeester en wethouders van Leidschendam-
Voorburg.

Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2011 heeft het college de aanvraag van Dingler voor een Nederlandse identiteitskaart buiten behandeling gelaten.

Bij besluit van 15 februari 2012 heeft het college het door Dingler daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 8 december 2015 heeft de rechtbank het door Dingler daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft Dingler hoger beroep ingesteld.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

Overwegingen

1. De rechtbank heeft het beroep van Dingler niet-ontvankelijk verklaard omdat hij sinds 10 oktober 2012 over een nationaal paspoort beschikt en daarom geen belang meer heeft bij een oordeel over het buiten behandeling laten van zijn aanvraag van 22 november 2010 voor een Nederlandse identiteitskaart.
2. De aanvraag van Dingler is buiten behandeling gelaten omdat hij heeft geweigerd zijn vingerafdrukken te verstrekken.
3. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 25 mei 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1413, en hetgeen daarin in overweging 2.1. is overwogen over het kunnen beschikken over een Nederlandse identiteitskaart overweegt de Afdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het hoger beroep van Dingler niet-ontvankelijk is omdat hij geen belang meer heeft bij een oordeel over de rechtmatigheid van het buiten behandeling laten van zijn aanvraag. Het betoog van Dingler dat hij nadeel heeft ondervonden ten gevolge van het niet beschikken over een Nederlandse identiteitskaart is in dat licht niet op voorhand onaannemelijk.
4. Onder verwijzing naar voormelde uitspraak van 25 mei 2016 overweegt de Afdeling voorts dat, nu de Paspoortwet ten tijde van de aanvraag van Dingler de verplichting bevatte tot opname van biometrische gegevens op de chip van de Nederlandse identiteitskaart maar deze inmenging in zoverre zij de vingerafdrukken betrof niet was gerechtvaardigd, de burgemeester de aanvraag ten onrechte buiten behandeling heeft gelaten omdat Dingler heeft geweigerd zijn vingerafdrukken af te staan.
5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op hetgeen is overwogen onder 4, het beroep tegen het besluit van 15 februari 2012 van het college alsnog gegrond verklaren. Het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens strijd met

artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. De Afdeling zal op na te melden wijze in de zaak voorzien. Het primaire besluit van 22 augustus 2011 zal worden herroepen. De Afdeling zal bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit. De burgemeester dient de aanvraag van Dingler, indien deze nog niet in het bezit is van een Nederlandse identiteitskaart, alsnog in behandeling te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen. Indien Dingler inmiddels beschikt over een Nederlandse identiteitskaart dan behoeft geen nieuw besluit op de aanvraag te worden genomen.

6. Het college dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 8 december 2015 in zaak nr. 12/2606;
- III. verklaart het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Leidschendam-Voorburg van 15 februari 2012, kenmerk 644679;
- V. herroept het besluit van 22 augustus 2011;
- VI. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- VII. veroordeelt het college van burgemeester en wethouders van Leidschendam-Voorburg tot vergoeding van bij J. Dingler in verband met de behandeling van het bezwaar opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 992,00 (zegge: negenhonderdtweënnegentig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VIII. veroordeelt het college van burgemeester en wethouders van Leidschendam-Voorburg tot vergoeding van bij J. Dingler in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1488,00 (zegge: viertienhonderdachtentachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- IX. gelast dat het college van burgemeester en wethouders van Leidschendam-Voorburg aan J. Dingler het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 407,00 (zegge: vierhonderdenzeven euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. de Vries, griffier.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. De Vries
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 16 augustus 2016

Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Awb).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.

- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

317.

Verzonden: 16 augustus 2016

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 12/2606

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 8 december 2015 in de zaak tussen

J. Dingler, te Voorburg, eiser
(gemachtigde: mr.dr.s. J. Hemelaar),

en

het college van burgemeester en wethouders van Leidschendam-Voorburg, verweerder
(gemachtigde: mr. A. Danisman).

Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2011 (het primaire besluit) heeft verweerder een aanvraag van eiser om afgifte van een identiteitskaart buiten behandeling gesteld.

Bij besluit van 15 februari 2012 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

De rechtbank heeft partijen bij brieven van 17 oktober 2012 medegedeeld dat de behandeling van het beroep is uitgesteld naar aanleiding van de verwijzingsuitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 28 september 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BX8644), waarbij de Afdeling vier prejudiciële vragen heeft gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 november 2015.

Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Op 22 november 2010 heeft eiser bij verweerder mondeling een aanvraag ingediend om afgifte van een identiteitskaart. Eiser heeft bezwaar gemaakt tegen het opnemen van zijn vingerafdrukken in een landelijke centrale database. Verweerder heeft de aanvraag niet in behandeling genomen. Hiertegen heeft eiser bezwaar gemaakt.

Op 31 maart 2011 heeft verweerder het bezwaar van eiser niet-ontvankelijk verklaard. Bij besluit van 17 juni 2011 is het besluit van 31 maart 2011 ingetrokken.

Op 8 augustus 2011 heeft eiser een hersteltermijn van twee weken gekregen om zijn aanvraag om een identiteitskaart aan te vullen.

Bij het primaire besluit heeft verweerder de aanvraag buiten behandeling gesteld.

Bij het bestreden besluit heeft verweerder de buitenbehandelingstelling van de aanvraag gehandhaafd.

2. Verweerder heeft zich in beroep primair op het standpunt gesteld dat eiser geen procesbelang meer heeft bij het beroep, omdat eiser sinds 10 oktober 2012 over een nationaal paspoort beschikt.

3. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat zijn procesbelang is gelegen in de kosten die hij heeft moeten maken in verband met de procedure. Voorts heeft hij belang bij het beroep omdat hij schade heeft geleden door de besluiten van verweerder. Hij is zijn baan kwijtgeraakt. Nadat zijn WW-uitkering was gestopt moest hij een bijstandsuitkering aanvragen, maar daarvoor had hij een identiteitsbewijs nodig. Hij heeft daardoor een tijd geen bijstand kunnen aanvragen. Hij heeft een lening van € 5216,22 moeten afsluiten om te voorzien in zijn levensonderhoud. Uit noodzaak heeft hij vingerafdrukken afgegeven om zo een nationaal paspoort te krijgen en een baan aan te kunnen nemen. Voorts heeft eiser aangevoerd dat hij een principiële belang heeft bij het beroep, omdat als wordt vastgesteld dat het bestreden besluit onrechtmatig is, hij zijn huidige paspoort kan inleveren en een paspoort kan aanvragen zonder vingerafdrukken. Een identiteitskaart kan hij nu aanvragen zonder vingerafdrukken af te hoeven geven.

4. De rechtbank overweegt dat uit vaste jurisprudentie volgt dat in de vergoeding van proceskosten geen procesbelang kan zijn gelegen. De vraag of een proceskostenveroordeling op grond van artikel 8:75 van de Awb moet worden uitgesproken vormt onvoldoende aanleiding om tot een inhoudelijke beoordeling van het beroep over te gaan (zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 23 januari 2008, ECLI:NL:RVS:2008:BC2554). Dit geldt evenzeer voor de vraag of het griffierecht moet worden vergoed.

5. Voorts overweegt de rechtbank dat het principiële belang dat eiser heeft gesteld bij zijn beroep, namelijk het alsnog kunnen aanvragen van een paspoort zonder vingerafdrukken, evenmin kan leiden tot de conclusie dat sprake is van procesbelang. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 28 oktober 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3300) gaat de bestuursrechter alleen dan tot inhoudelijke beoordeling van een bij hem ingediend beroep tegen een besluit van een bestuursorgaan over, indien de indiener daarbij een actueel en reëel belang heeft. Indien dat belang is vervallen, is de bestuursrechter niet geroepen uitspraak te doen uitsluitend vanwege de principiële betekenis daarvan.

6. Daarnaast overweegt de rechtbank dat ook in de door eiser gestelde schade geen procesbelang is gelegen. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat hij schade heeft geleden doordat hij een lening heeft moeten aanvragen. Uit de stukken blijkt dat de lening ziet op de periode van juni 2012 tot november 2012. Nog daargelaten dat eiser reeds op 10 oktober 2012 in het bezit is gesteld van een nationaal paspoort waarvoor hij vingerafdrukken heeft afgegeven, is de gestelde schade onvoldoende onderbouwd. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij een lening heeft afgesloten vanwege het ontbreken

van inkomsten als gevolg van het niet kunnen aanvragen van een bijstandsuitkering. De door eiser overgelegde stukken, waarin staat vermeld dat eiser een lening heeft afgesloten bij M. Schmitz Stamrecht Bv, zijn daartoe ontoereikend. Immers, niet is uitgesloten dat eiser de lening voor andere doeleinden heeft gebruikt dan het voorzien in zijn levensonderhoud. Voor zover eiser heeft betoogd dat hij rechtstreeks schade heeft geleden door het niet kunnen indienen van de bijstandsuitkering overweegt de rechtbank dat niet vaststaat dat eiser een bijstandsuitkering zou hebben gekregen als hij een aanvraag had kunnen indienen.

7. Nu eiser geen procesbelang meer heeft is het beroep niet-ontvankelijk. Gelet hierop, bestaat in beginsel geen aanleiding voor een vergoeding van het griffierecht of een veroordeling van verweerder in de proceskosten. De rechtbank ziet in dit geval geen aanleiding daarvan af te wijken.

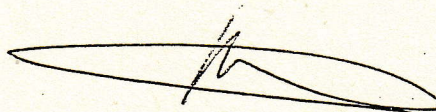
Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.J.C. Dijkstra, rechter, in aanwezigheid van mr. I.M. Bijvank, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 8 december 2015.

griffier

De griffier is verhinderd te ondertekenen.

rechter

08 DEC 2015

Afschrift verzonden aan partijen op:

9.11.15 00

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.